

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กาญจนา แก้วเทพ. ไตร่ตรองและมองใหม่ เมื่อจะใช้สื่อพื้นบ้านเพื่อการพัฒนา.

กรุงเทพมหานคร, 2546. (อัดสำเนา)

กาญจนา แก้วเทพ. เมื่อสื่อส่องและสร้างวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
ศาลาแดง จำกัด, 2545.

กาญจนา แก้วเทพ. สื่อส่องวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง
จำกัด (มหาชน), 2539.

เกศินี จุฑาวิจิตร. การสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น. นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์, 2540.

ขวัญชัย หมั่นคำ. การใช้สื่อหมอลำเพื่อการพัฒนาของหน่วยงานรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ ในคณะกรรมการอำนวยการจัดงานเฉลิม
พระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระ
ชนมพรรษา 6 รอบ 5 ธันวาคม 2542. หนังสือเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัว เรื่อง วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญา
จังหวัดนครราชสีมา. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการและกรมศิลปากร, 2545.

คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ ในคณะกรรมการอำนวยการจัดงานเฉลิม
พระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระ
ชนมพรรษา 6 รอบ 5 ธันวาคม 2542. หนังสือเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัว เรื่อง วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญา
จังหวัดปัตตานี. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการและกรมศิลปากร, 2542.

คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ ในคณะกรรมการอำนวยการจัดงานเฉลิม
พระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระ
ชนมพรรษา 6 รอบ 5 ธันวาคม 2542. หนังสือเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัว เรื่อง วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญา
จังหวัดยะลา. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการและกรมศิลปากร, 2544.

โครงการสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ ตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ

สยามบรมราชกุมารี. ข้อมูลวัฒนธรรมภาคใต้ [CD-ROM]. กรุงเทพมหานคร : สำนักงาน
คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2545.

- จิตตนา หนูณะ. บทบาทและการเสื่อมสลายของรวงเงี้ยวต้นหยง. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2533.
- จิตตนา หนูณะ. สื่อพื้นบ้าน - สื่อเพื่อการพัฒนา : บทบาทและการเสื่อมสลาย. พรศักดิ์
พรหมแก้ว, พื้นบ้านพื้นเมือง - ถิ่นไทยทักษิณ. 135-148. กรุงเทพมหานคร : บริษัท
อมรินทร์ พริ้นติ้งกรุ๊ป จำกัด, 2534.
- จุมพล รอดคำดี. รายงานผลการวิจัย เรื่อง การสำรวจจสื่อพื้นเมืองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2527.
- เจ๊ะเดาะ ตาเฮ. หัวหน้าคณะลิเกฮูลูคณะโรฮายา. สัมภาษณ์. 27 มกราคม 2547.
- ชูติง เจ๊ะแเว. หัวหน้าคณะลิเกฮูลูคณะเปาะวอชูติง. สัมภาษณ์. 28 มกราคม 2547.
- ณรงค์ชัย ปิฎกฤษดิ์. หะมะ แบล็อบแบ ศิลปินร้องเพลงดีเกฮูลู. วารสารเพลงและดนตรี (เมษายน
2545).
- ดีอรอแม อูมา. หัวหน้าคณะลิเกฮูลูคณะรอแมอาเนาะกือรี. สัมภาษณ์. 27 มกราคม 2547.
- ต่วนสะมะแอ ลอมะ. หัวหน้าคณะลิเกฮูลูคณะมะแอ จะเข้. สัมภาษณ์. 28 มกราคม 2547.
- ธีรเดช ชื่นประภาณุสรณ์. การวิเคราะห์บทบาทและค่านิยมในสื่อพื้นบ้าน "ละครเสภาขุนช้าง
ขุนแผน". วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะ
นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- นารีนารถ กิตติเกษมศิลป์. การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ผ่านสื่อพื้นบ้านเพลงขอ.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- นิธิมา ชูเมือง. การปรับตัวของสื่อพื้นบ้านโนราในสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- บุญส่ง ลอยสุวรรณ. ศิลปินของประชาชน มะ ยะหา. สมาร์ทนิวส์ (16 - 30 เมษายน 2545) :
5, 13.
- บุหลันลอยเลื่อนและออร์เคสตรา. อธิบายเครื่องดนตรีไทยและเครื่องดนตรีสากล. กรุงเทพมหานคร :
โอเดียนสโตร์, 2545.
- ประพนธ์ เรื่องณรงค์. สมบัติไทยมุสลิมภาคใต้ การศึกษาคติชาวบ้านไทยมุสลิม จังหวัดปัตตานี
ยะลา และนราธิวาส. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2527.
- ประพนธ์ เรื่องณรงค์. ลิเกฮูลู. ชวน เพชรแก้ว. ชีวิตไทยปีภษีใต้. 43-46. กรุงเทพมหานคร :
กรุงสยามการพิมพ์, 2523.

- ปริตตา เจลิเมเผ่า กอนันตกุล. ความเปลี่ยนแปลงและความต่อเนื่องในศิลปการแสดง
หนังตะลุง. กรุงเทพมหานคร : สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.
- ภิกษาญจน์ ไคนุ่นนา. จากนักแสดงเป็นนักอนุรักษ์เพื่อฟื้นชีวิตให้อ่าวปัตตานี บทบาทสำคัญของ
ลิเกฮูลู [Online]. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน, 2546. แหล่งที่มา :
<http://www.codi.or.th> [2 พฤษภาคม 2547]
- มนตรี ตราโมท. ดนตรีไทยของมนตรี ตราโมท. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
จำกัด, 2538. (ธนาคารกรุงเทพ พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ
นายมนตรี ตราโมท)
- มหาวิทยาลัยชุมชนศิลปินพื้นบ้านศรีวิชัย. ทำเนียบศิลปินศรีวิชัย [Online]. กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยชุมชนศิลปินพื้นบ้านศรีวิชัย. แหล่งที่มา : <http://www.mahawihchalai.com>
[12 ธันวาคม 2546]
- มะรุโตะ สาเม๊ะ. หัวหน้าคณะลิเกฮูลูคณะมะรุโตะ. สัมภาษณ์. 27 มกราคม 2547.
- ยูโตะ อุมาร์. หัวหน้าคณะลิเกฮูลูคณะยูโตะ บ่อทอง. สัมภาษณ์. 31 มกราคม 2547.
- โรสะ วาหะ. หัวหน้าคณะลิเกฮูลูคณะมาโรปะปาแตรายอ. สัมภาษณ์. 8 กุมภาพันธ์ 2547.
- ศรีปาน รัตติกาลชูลากร. บทบาทสื่อพื้นบ้านในวัฒนธรรมมอญในอำเภอพระประแดง.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนการ คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- สถาพร ศรีสัจจัง. เพลงนาบ้านเขาสามแก้ว. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา,
2528.
- สมควร กวียะ. สภาพสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ในประเทศไทย ประเภทสื่อบุคคลและสื่อ
ประเพณี. กรุงเทพมหานคร : คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.
- สมควร กวียะ. เอกสารประกอบการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ "มิติใหม่ของสื่อพื้นบ้าน : บทบาทของ
ศิลปินพื้นบ้านในฐานะนักสื่อสารเพื่อการพัฒนาและถ่ายทอดวัฒนธรรม".
กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและมหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิตย์, 2535.
- สว่าง เลิศฤทธิ์. ศิลปินพื้นบ้านจังหวัดชายแดนภาคใต้. กรุงเทพมหานคร : ตมาพันธ์, 2536.
- สะมะแอ หะมะ. หัวหน้าคณะลิเกฮูลูคณะศรีกูแบรายอ. สัมภาษณ์. 31 มกราคม 2547.
- สินีนารถ วิมุตตานนท์. การใช้สื่อหนังตะลุงเพื่อการพัฒนาของหน่วยงานรัฐในภาคใต้. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2540.

- สุขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. สาขาวิชานิเทศศาสตร์. เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อสารเพื่อการพัฒนา หน่วยที่ 1 - 8. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2539.
- สุดิน ลอเต็อง. หัวหน้าคณะลิเกฮูลูคณะโต๊ะแวงดุยง. สัมภาษณ์. 7 กุมภาพันธ์ 2547.
- สุธิวงค์ พงศ์ไพบุลย์. รายงานการวิจัย เรื่อง วิเคราะห์สารัตถะเพลงกล่อมเด็กภาคใต้. สงขลา : สถาบันทักษิณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2524.
- สุธิวงค์ พงศ์ไพบุลย์. วัฒนธรรมพื้นบ้าน : แนวปฏิบัติในภาคใต้. สงขลา : สถาบันทักษิณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2525.
- สุรพล วิรุฬห์รักษ์. เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง สื่อประเพณี : ยุทธวิธีในการพัฒนาชนบท. กรุงเทพมหานคร : คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- เสรี พงศ์พิศ. ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาชนบท. กรุงเทพมหานคร : หมู่บ้าน, 2536.
- หะมะ แบลือแบ. หัวหน้าคณะลิเกฮูลูคณะมะ ยะหา. สัมภาษณ์. 25 มกราคม 2547.
- อินทิรา สุวรรณ. บทบาทหนังตะลุงทางโทรทัศน์ในการถ่ายทอดความรู้. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

ภาษาอังกฤษ

- Feliciano, Gloria. (n.d.) Training in The Development and Integrated Use of Folk Media and Mass Media in Field-level Communication Strategies. In Unesco (comp.), Folk Media and Mass Media in Population Communication.

ภาคผนวก

ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับตัวผู้ให้สัมภาษณ์

- ชื่อ - สกุล
- อายุ
- การศึกษา
- อาชีพ
- ชื่อคณะลิเกฮูลู

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับสื่อพื้นบ้านลิเกฮูลู

- ลิเกฮูลูมีประวัติความเป็นมาอย่างไร
- เล่นลิเกฮูลูมานานเท่าไรแล้ว
- เข้ามาเล่นลิเกฮูลูได้อย่างไร
- ใครเป็นคนสอนการเล่นลิเกฮูลูให้
- เริ่มจัดตั้งคณะลิเกฮูลูเป็นของตัวเองเมื่อไหร่ (ปีอะไร / อายุเท่าไหร่)
- สมาชิกในคณะลิเกฮูลูของตนมีกี่คน ทำหน้าที่อะไรบ้าง
- สมาชิกในวงทำหน้าที่อะไรบ้าง
- ใช้เครื่องแต่งกายอย่างไร อดีต - ปัจจุบัน
- เครื่องดนตรีมีกี่ประเภท อะไรบ้าง อย่างละกี่ชิ้น อดีต - ปัจจุบัน
- ขั้นตอนในการแสดงลิเกฮูลูเป็นอย่างไร
- เนื้อหาที่เล่นเกี่ยวกับอะไรบ้าง อดีต / ปัจจุบัน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
- เนื้อหาดังกล่าวนั้นเอามาจากไหน
- มีเนื้อหาที่ให้ความรู้กับผู้ชมหรือไม่ เป็นเรื่องอะไรบ้าง เริ่มต้นเล่นมาตั้งแต่เมื่อไหร่
อย่างไร ข้อมูลที่นำมาร้องนั้นนำมาจากที่ไหน
- ให้ร้องลิเกฮูลูเป็นตัวอย่าง
- เคยทำงานร่วมกับหน่วยงานราชการต่าง ๆ หรือไม่ เข้าไปร่วมงานได้อย่างไร เริ่มปี
ไหน ปัจจุบันยังทำอีกหรือไม่
- นอกจากการทำงานร่วมกันแล้ว หน่วยงานราชการให้การสนับสนุนอย่างไรบ้าง
- หน่วยงานราชการเคยจัดอบรมสัมมนาให้บ้างหรือไม่ ถ้ามีหน่วยงานไหนจัด จัดเรื่อง
อะไร
- มีวิธีการฝึกซ้อมอย่างไรบ้าง

- จำนวนคณะลูกเสือในจังหวัดที่อาศัยอยู่ มีประมาณกี่คณะ
 - พื้นที่ที่เคยแสดง (อำเภอ / จังหวัด)
 - สถานที่ที่เคยแสดง (บ้าน / สถานศึกษา / ชุมชน / สถานีวิทยุ / สถานีโทรทัศน์ ฯลฯ)
 - เวลาที่ไปเล่นที่สถานีวิทยุ / โทรทัศน์ เล่นเรื่องอะไรบ้าง มีหัวข้อมาให้หรือเปล่า
 - นอกจากลูกเสือแล้ว ยังมีสื่อพื้นบ้านประเภทใดอีกบ้าง สภาพปัจจุบันของสื่อพื้นบ้านประเภทนั้น ๆ เป็นอย่างไร
 - แสดงลูกเสือในโอกาสใดบ้าง
 - โอกาสในการเล่นนี้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมหรือไม่
 - จำนวนครั้งที่แสดงเฉลี่ยต่อเดือน (มากที่สุด / น้อยที่สุด)
 - มีงานสม่ำเสมอตลอดทั้งปีหรือไม่ ถ้าไม่ - ช่วงไหนทำงานมาก / น้อย เพราะเหตุใด
 - อะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้คนนิยมดู
-

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวศรัณยา สิ้นสมรส เกิดวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ.2520 ที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต จากคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปีการศึกษา 2540 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2545 ปัจจุบันรับราชการตำแหน่ง อาจารย์ 1 ระดับ 4 สังกัดวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

